

KÜLFÖLD.

BÉCSI PORCELLANBÓL történeti kiállítást rendeznek a trop-pai és bécsi iparművészeti múzeumok február havában. Céljuk az, hogy áttekinthető módon mutassák be a hírneves gyár termékeit 1818-ik évi keletkezésétől kezdve az 1864-ik évi feloszlásáig. Már készül e kiállításokra a részletes leíró katalógus és tervbe van véve egy gazdagon illusztrált mű is, mely a kiállítás történeti és művészeti eredményét fogja felölelni.

QZ EX-LIBRIS terjesztés egy különös módját eszelte ki Otto Hupp müncheni rajzolóművész. Rajzolt ugyanis minden rendű és rangú emberek számára — orvos, ügyvéd, tanár, pap, kereskedő, biciklista, tiszt, vadász stb.-nek — valókat, amelyeknél üres hely van hagyva a könyvtulajdonos nevének bejegyzésére és százként kell a művész kiadójától rendelni. A komoly tudós szokásból így lesz játék.

OTHES O. dr., az ismeretes építész és író, akinek építészeti történeti munkái és építészeti lexikona messze földön ismeretesek, Drezdában 75 éves korában elhunyt.

KINAI műtárgyak és régiségek kiállítása nyílt meg Berlinben. A körülbelül 5000 drbra rúgó tekintélyes gyűjteményt Pekingben állították össze.

QZ ANGOL VILLAMOS LÁMPÁKRÓL bővebb ismertetést közöl a The Magazine of Art októberi száma, a melyből látjuk, hogy az angol tervező művészek e téren két csoportra oszlanak. Az első rész régi minták átalakításán töri a fejét, a petroleum- és gázvilágításra kitalált formákat hozza a villammal kapcsolatba, a másik rész pedig gyakorlati szempontokból kiindulva modern megoldást hoz létre. Így forognak aztán a brit kereskedésben a XVI. Lajos és más múzeális rangra emelt ízlésű világítótestek változatai mellett a Benzon, Liberty, Verity stb. lámpák. A nagyobb hódítást az utóbbiak teszik, még a kontinensen is érezhető hatásuk. A modern angol lámpának az az előnye, a mi a szépsége is: egyszerű, érthető formák mellett mindenütt szolid anyagot és munkát ad. Tartós és célszerű.

MÚZEUM-KONGRESSZUS volt őszkor Berlinben; s nemzetközi jellegének megfelelően azon részt vett: Németország, Dánia, Svéd- és Norvégország, Hollandia, Angolország, Ausztria és Magyarország is egy vagy több képviselője által. A jövő évi kongresszus helyéül Nürnberget választották.

SITTE CAMILLO, a jónevű építész és író, akinek sokoldalú működése nálunk is ismeretes, és akinek utolsó jelentős munkái közül főleg a városszabályozást és szépítést tárgyaló „Der Städtebau nach seinen künstlerischen Grundsätzen“ címűt említjük föl — a múlt novemberben Bécsben meghalt.

RUNDHOLMBAN (Dánországban) az ősszel egy bronzkocsit találtak, amely a hozzáértők ítélete szerint körülbelül a Kr. előtti 10-ik századból származik. A kocsit egy ló húzza, amely tömören van öntve. Az egész mű skandináv eredetű, amit gazdag díszítményei és domborított részei, valamint egész tehnikája elárul. Jelenleg a kopenhágai Múzeumban van.

SZT. PÉTERVÁROTT most van a fémek- és kőből készült ipari tárgyak első nemzetközi mű- és iparkiállítása.

NŐI VISELET javítását célzó egyesület Münchenben, az ottani nemzeti múzeumban ilyenmű kiállítást rendezett, amely az u. n. reformruhákon kívül a lábbeliekre és a kosztüm történetére is kiterjed.

MÚZÉUMBÓL készült művészi tárgyak gazdag sorozatát állították ki nem régen Lipcsében, ahol tudvalevőleg az öntárgyak két leggazdagabb gyűjteménye van. Az egyik a Demiani-féle, s ezt már ismertették a másik a Föllner-féle, amely az előbbivel együtt ritka gazdagságban mutatja be az ön művészi feldolgozásának fejlettségét és tárgyi gazdagságát.

NATIONAL ART COLLECTIONS FUND névvel Angolországban egy társulat keletkezett, amely a kiválóbb műtárgyak mindinkább növekedő kivitelét akarja megakadályozni. Működését ott kezdi meg, ahol a nyilvános múzeumok és gyűjtemények bármily okból a műtárgy kivitelét megakadályozni nem képesek.

GRAFIKAI KIÁLLÍTÁS nyílt meg nem régen Hamburgban a Kunst-halleban, és a körülbelül másfélszer lappal az utolsó tíz esztendő grafikai művészetéről áttekintő képet nyújt. A kiállítás azonfelül „discussió-estélyek” is érdekessé és hasznosabbá teszik.

MILÁNÓI NAGY NEMZETKÖZI KIÁLLÍTÁST 1905-ről elhalasztották 1906. évre. Az elhalasztásnak az az oka, hogy a Simplon alagútát nem bírják 1905. évre befejezni.

DREZDAI VÁROSKIÁLLÍTÁSRÓL hivatalos emlékiratot tesznek közzé; két kötetben fog megjelenni: az egyik a szöveget, a másik csupa képet és táblázatokat fog tartalmazni. A szöveg a német városoknak, a német birodalom alapítása óta mai napig végbement fejlődését ismerteti, amihez a modern városok továbbfejlődése feladatainak méltatása sorakozik.

NIETZSCHE-nek, a meghalt filozófusnak Weimarban levő levéltára művészi berendezését Van de Velde végzi; ez érdekes hírt azzal egészít ki, hogy Nietzscheknek a levéltárba kerülő mellszobrát most mintázza Klinger Miksa. Ez a példa mindenesetre figyelemreméltó több tekintetben.

KERAMIAI pályázatot irt ki az „Union céramique et chanfournière de France”, hogy a keramikai anyagoknak az építkezés céljaira való általánosabb használatát elősegítse és fokozza. Feladatul egy vidéki városi vendéglő tervét választották, amelynek helyiségei akként díszítendők, hogy a díszítés a vízzel való tisztítást tegye lehetővé; a keramikának szerepe ily feladattal szemben működési tere nyílik.

NÁRISBÓL jön a hír, hogy a Boscoreale-i pompejani freskók az árverésen nem keltek el oly magas áron, amintreménylették. A Louvre például egy dionyszi istenség képének részletét tizenötezer frankért vette meg. A gyűtemény nagy része eladatlan maradt.

INTORETTO nagy festménye a Dogepalotában végre sikerült módon lekerült a falról és most a padlón terül el, amíg a javítást igénylő fal helyre lesz állítva. Hasonlóképpen le kellett venni a szomszédos terem (Sala dello scrutinio) Palma Giovane „Utolsó itéletét”, ugyancsak a fal rozoga állapota miatt.

VIRÁGFESTÉS AKADÉMIAJÁT alapították Párisban. Ez a különösnek látszó intézmény a városi nagy üvegházban székel, ahol a növényzet legkülönfélébb fajtái állnak rendelkezésre. Az akadémia élén Achille Cesbron festőművész áll.

PAPÁNI tárgyak kiváló gyűteménye kerül eladásra Párisban a jövő hónapban. A gyűtemény az elhalt Charles Gillot gyűjtő hagyatékából való.

IPPMANN FRIGYES, a berlini rézmetszetgyűtemény ismeretes és kiváló igazgatója október elején meghalt.

SZAKIRODALOM.

RAUTOFF OTTO. *Die Entwicklung der modernen Buchkunst in Deutschland.* H. Seemann, Leipzig, 1903. nagy 8° 219 l. Számos képpel. Ára 10 kor. 80 fill. kötve. — A könyvnek művészetéről szól ez a könyv, tehát mindarról, a mi a könyvnek művészi megjelenését teszi. Azaz hogy tulajdonképpen eme művészet fejlődésének ismertetését adja; s belőle az utolsó 25—30 évnél ilyenmű változatait, menetét meg lehetőségen meg is ismerjük. Persze megint csak Németország könyvművészetéről van szó, s egyéb csak érintve van itt ott. Hogy ennek a művészetnek legújabb fejlődését egyáltalán lehet-e már most ismertetni, erre a kérdésre szerző munkájával felel; s amint megmutatta: lehet. A kérdés csak az: hogy miképpen? A könyvnek művészete tulajdonképpen nem fogalom, mert tudvalevőleg voltak idők, a melyekben a könyv művészi megjelenése elsőrendű dolog volt. Szerző nem is az egész fejlődést tárgyalja, hanem csakis az újabb „Modern könyvművészet”-nek a fejlődését. Kiinduló pontja az 1870. év, innen számítja a fejlődés kezdetét és azt egész az 1900 évi párisi világkiállítás idejéig viszi. Miután elismeri és konstatálja, hogy a modern német *Buchkunst* teljesen a külföld hatása alatt születik meg és lesz valamivé, egy fejezetben a külföldi fejlődésről is egy pár vonással — tizenhárom oldalon — megemlékezik. Szól azután a könyv művészetének fordulatáról, lendületéről, egyes